

Casa despre care doar se vorbește

Pe un șantier, muncitorii vin în fiecare dimineață la lucru. Își fac o cafea și încep să vorbească despre casă: cât de mare va fi, ce încălzire va avea, cât de bine se va trăi în ea. Seara, când sunt întrebați ce au făcut, răspund liniștiți: „Am vorbit despre casă.” A doua zi e la fel, iar pe teren nu se pune nicio cărămidă.

Așa fac mulți și cu propria viață. Știu cum ar fi bine să fie: cinstiți, buni, liniștiți. Vorbesc despre asta, poate chiar o și doresc, dar ani la rând rămân aceiași.

Există însă o lume a lui Dumnezeu, la fel de reală ca aceasta, în care oamenii vor trăi după învierea morților, adică atunci când morții vor primi din nou viața. Ea seamănă cu o casă pe care Dumnezeu o ridică din oameni. Acolo nimeni nu mai minte și nu-i mai face rău altuia, pentru că toți sunt drepti. Felul acesta de viață se învață de acum, aici, unde încă greșim: cine minte învață să spună adevărul, cine e rău învață să fie bun.

Ca orice casă, și aceasta are mai întâi un proiect, făcut înainte să existe vreun om. Biblia, unde e scris acest plan, spune că Dumnezeu a hotărât ca oamenii să ajungă asemenea lui Isus Hristos. Isus a trăit ca om printre oameni, iar Dumnezeu Îl numește Fiul Său, pentru că în El se vede cum este Dumnezeu. A ajunge asemenea Lui nu înseamnă a-I semăna la față, ci a avea caracterul Lui: bun, blând, răbdător, iertător.

Biblia vorbește și despre Satan, un duh rău, dușmanul lui Dumnezeu, care încearcă să-i abată pe oameni de la acest plan. Minciuna lui e că omul n-are nevoie să se schimbe, fiindcă la moarte Dumnezeu îi va ierta oricum toate greșelile. Dar iertarea, singură, nu schimbă pe nimeni. Un judecător poate să-i dea cuiva o pedeapsă mai blândă și să nu-l trimită la închisoare, dar asta nu-l face mai cinstit.

Isus Hristos nu le-a cerut oamenilor doar să vorbească frumos despre El, ci să trăiască așa cum a trăit El. A spus: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.” Schimbarea adevărată pornește din dragoste, nu din frică, iar nimeni nu poate iubi pe cineva pe care nu-l cunoaște. Viața și cuvintele lui Isus sunt scrise în Biblie, iar cine le citește ajunge să-L cunoască.

Toți greșim. Păcatul este răul pe care îl facem și care ne desparte de Dumnezeu. Isus a murit pe cruce pentru păcatele oamenilor, ca drumul înapoi spre Dumnezeu să fie deschis. Dumnezeu îl iartă pe cel care se întoarce, adică pe cel care se lasă de rău și vine la El. Iertarea păcatelor înseamnă că vina de până atunci nu mai stă între om și Dumnezeu; din clipa aceea, el începe să se schimbe și să facă ce a spus Isus.

În lumea lui Dumnezeu nu se intră vorbind despre ea, ci ajungând, pas cu pas, asemenea lui Isus. Orice casă se construiește după instrucțiuni, iar Biblia este manualul de pregătire pentru viața de după moarte. Broșura gratuită „Rostul Vieții”, care răspunde la întrebarea „De ce trăiesc?”, se găsește pe acest site, la Resurse; poate fi citită aici sau comandată, tot gratuit, și primită acasă.